

ПАРОХИЈСКИ ГЛАСНИК

PARISH HERALD

Црква Светог Димитрија St. Dimitrije Church

Христос се роди!

Christ is born!

Виндзор

Windsor

Уочи Божића
Upcoming Christmas

Година 2019 Бр.12
Year 2019 Issue.12

Уредништво:
Главни и одговорни
уредник
Протојереј Јовица Ћетковић

Editors:
Editor-in-chief:
Very Reverend Jovica Cetkovic

Превод на енглески:
Дамјан Алаица

Translated in English:
Damjan Alaica

Дизајн:
Протојереј Јовица Ћетковић

Design:
V. Rev. Jovica Cetkovic

Редакција:
2690 Seminole St., Windsor, ON,
N8Y 1X7
226 674- 2180
226 347-8551

Redaction:
2690 Seminole St., Windsor, ON,
N8Y 1X7
226 674- 2180
226 347-8551

Електронска пошта:
crkva.svetog.dimitrija@gmail.com
Часопис се штампа захваљујући
помоћи погребног дома
“**Windsor Chapel**”
а дистрибуира се
захваљујући доброволјним
прилозима верника

E-mail:
crkva.svetog.dimitrija@gmail.com
The journal is published thanks to
Fumeral home
“**Windsor Chapel**”
and distributed
thanks to
voluntary contributions of believers

Чувајте овај часопис у наредном периоду, јер
у њему имате обавештења у вези са
дешавањима у нашој парохији!

P.S. Keep your Herald handy, because it has the
dates of all important events in our
parish.

Уз насловну страну:

*Свечано налагање бадњака испред храма Св. Саве у
Београду*

Драги парохијани,

Никољдан је прошао, крај је децембра а снега још нема. Необично за наше канадске услове. Као што је време непредвидиво и може да превари, тако је непредвидива и сва створена стварност и може да превари. Једино стабилно и непроменљиво што постоји јесте Бог и његова суштина. Бог је апсолутна истина и као такав не подлеже промени. Он вечно љуби и воли све нас и из те љубави, одлучио је, да и нама да начин и шансу да постанемо вечни и непроменљиви. У ту сврху, Он је послао сина свог јединородног да родивши се међу нама, Он постане један од нас не би ли тиме омогућио да и се ми родимо у божанској суштини и постанемо богови по благодатном усиновљењу.

Нека би дао Бог да, наиласком наступајућег празника рођења Богомладенца Христа, све нас дотакне Благодат божанског усиновљења.

Мир Божији
Христос се роди!

Протојереј Јовица
Ћетковић

Dear parishioners,

Holiday of St. Nicolas has passed. We are near end December and there is still no snow. Unusual for our Canadian conditions. How is weather unpredictable and it can us deceived, it is so unpredictable and all created reality and it can us deceived. The only stable and unchangeable reality that exists, is God and its essence. God is an absolute truth and as such is not subject to change. He eternity loves all us and from that love, he decided to give us a way and chance to become eternal and unchangeable. For this purpose, He sent his only begotten son to be among us. He becomes one of us and in this way he allow us to be born in the divine essence and become adopted sons.

Joyous and blessed
Christmas and
New Year's
holiday wishes.
Warmest
regards,
Very Reverend
Jovica Cetkovic

Christ is born!

ХРИСТОС СЕ РОДИ!

Христос се роди, љубазна браћо и децо! Где се роди Христос? Не у царским дворовима, да не кажу подвлашћени: Он је с царевима а није с нама! И не у богаташкој раскоши, да не кажу сиромаси: Он је с богаташима а није с нама! И не у великом граду, где бедни људи тешко долазе до стана, да се на каже: Стеснио нас је! И не у топлој соби, да не кажу страдалници по хладним избама: лако је њему! И уопште не међу људима, да не кажу људи: тежак нам је!

Него се благи Господ родио међу овцама, које му ништа нису замериле. Родио се на

месту ничијем, у пећини хладној, између града и села, између својина и присвојених баштина. Родио се на стопи земље ничије, Божије. Ту стопу земље нико није искоришћавао, осим овце, и оне сасвим ретко. И овце му нису замериле, што се родио код њих, на камену застртом сламом.

Ми поклоници православни били смо на том месту о Васкрсу ове године. Нас 65 удостојили смо се спустили се у ону пештеру, у коју се он спустио са престола небеског ради спасења људи.

У ту пештеру не улазе више овце бесловесне него само словесне. Ту је сада олтар, и многа кандила, ту молитве и службе, ту сузе и покајања, ту олакшање душама људским.

Свакога Божића у тој пештери служи Патријарх Јерусалимски врло свечану службу Божју. И ове године на данашњи дан он ће служити и појати са свештеницима и народом: Рођење твоје Христе Боже наш - засија светлост свету! И још ће се у тој пештери понављати као и увек она

анђелска песма, коју су ангели певали околу пештере оне ноћи када се Господ родио: Слава Богу на висини, мир на земљи, добра воља међу људима.

Певајте и ви ту песму. Њоме је изречен смисао доласка и рођења Сина Божјег на земљи. Цео устав живота нашег. Да се слави Бог, да буде мир на земљи, да се зацари добра воља међу људима. То је било онда најпотребније. То је данас најпотребније свему роду људском.

Стојећи оборених глава у пећини благословеној ми поклоници дивили смо се, где се велики Господ и Спас наш родио. Родио се на камену ничијем, да свима буде прав, и да свима понуди спасење. Родио се у мраку, као да покаже да је дошао у мрак

овога света - Он, велика Светлост.

Па смо се онда питали оборених глава: када се Господ јавио свету? Јавио се у мучно време, када се Бог није славио, када није било мира на земљи, и када је место добре воље владала зловоља међу људима.

Он се није јавио у време каквога праведнога цара, да се не каже: помагао му је тај цар!

Нити се Он јавио у време поштења и правде међу људима, да се не каже: лако је било наговорити поштене на поштење и праведне на правду!

Нити се Он јавио у време радости и светлости у срцима људским, да се не каже: што је морао доћи да радује

радосне и светли
просвећенима!

Него се кротки Господ јавио у
време цара крволока у
Јерусалиму, и царева тирана
по свим народима и
племенима.

Јавио се он у време упрљаног
поштења и погажене правде
међу људима.

Јавио се усред свеопште
жалости и очајања и мрака у
душама свију људи.

У то време родио се Син
Божји свету, баш у то време
када је најпотребнији био
свету, и када људима није
могао помоћи нико осим
Њега.

Зато су Га поздравили
добродошлицом и ангели и
људи, и сиромашни и богати,
цареви и мудраци са Истока.

О, како би Га и ми данас
поздравили, да се јави! О,
како је он данас потребан
завађеним народима,
огрубелим људима, отупелим
савестима, заслепљеним
душама! Као насушни хлеб
гладноме, и као изворска вода
жедноме!

Народима и људима нашега
времена нико није потребнији
од Њега. Нико им, уопште,
данас није ни потребан осим

Њега.

Без Њега су многи заборавили
славити Бога на висини. Без
Њега су народи вођени из
рата у рат, из несреће у
несрећу. Без Њега је зловоља
узела маха међу људима и
распламтила огањ пакости и
саможивости.

Он једини је потребан свету.
Нико други. О, кад би се Он
опет јавио! Но зар се Он не
јавља? Зар Он није обећао
следбеницима Својим: Ево ја
сам с вама у све дане до
свршетка вијека. Амин.

Амин, Господе! Буди с нама,
јер тонемо. Јављај се што
чешће и у што више срца
људских. Осветли нас умом
Твојим и загреј нас љубављу
Твојом. Осветли и загреј
тамне и хладне пештере срца
људских, као што си негда
осветлио и загрејао пештеру
Витлејемску присуством
Својим. Да би опет оживело
славље Бога, да би се
установио мир међу
народима, и зацарила добра
воља међу људима.

Простримо душе наше под
ноге Његове као сламу. Нека
Он гази. Нисмо достојни ни
Његовог гажења а камоли
љубави Његове. Но, Он и кад
би хтео газити газио би да
излечи а не да убије. Јер, Он

је сав Љубав, сав Милост, сав Разум и чистота. Он нас неће згазити, иако смо то заслужили више него црви под ногама нашим. Он ће нас помиловати, и опростити покајницима. И миловаће, и праштаће, све до Последњег Суда. Но знајте, да је проречено, да ће Дан Суда Христовог гранути изненадно.

Похитајмо стога сви да се покајнички поклонимо Господу, који се јавља. Да, и који ће се на крају јавити у сили и слави великој, да суди свим живим и мртвим. Похитајмо, браћо и децо, да прославимо песмом и правдом Господа Исуса и Његову Свету Матер, Он тиме не добија ништа. Шта би и могао добити Најбогатији од

најсиромашнијих? Но тиме ми добијамо све: и живот, и здравље, и мир, и добру вољу, и разум и - царство бесмртно.

Теби Господе, Спаситељу и Препородитељу наш, слава и хвала, са Оцем и Духом Светим, сада и навек. Амин.

Спомените, браћо, у молитвама својим православни народ руски. Нека би Господ благи ускоро помиловао тај велики народ и учинио крај његовим тешким страдањима. Многострадални народ руски, и многострадалну цркву руску православну, да помилује и спасе Господ Бог. Амин.

Божјиња посланица - Охрид 1930. г.

ДАХАУ

Немачке машине су нешто из области „sehr gut“. Тој области припадају баварске прерађевине од меса, попут виршли, кобасица и осталог. Томе треба додати и кисели купус, кнедле, печене патке, и томе слично. Органско кулинарство овде стаје раме уз раме са савршенством немачке технике. Осим виршли, простиру се многоброје сорте пива, весели људи у националним костимима, и огромна количина туриста, што као резултат даје познати Oktoberfest. Због њега и вреди, чини се, посетити Баварску.

Чини се...

Сасвим недалеко од Минхена, негде на двадесетом километру налази се градић Дахау, који вреди посетити много више, него било шта друго у овим крајевима. Пиво је пиво, и ништа више. А Дахау је откровење о тамној страни медаље немачке организованости и откровење о човечанству уопште.

До долазака нациста на власт,

ово место је, захваљујући изузетном сезонском колориту, привлачило пажњу само уметника-пејзажиста. Почевши од 1933. године, овде се оснива експериментални логор за преправљање људског материјала према новом поретку, а такође и за рециклажу оних који не журе да се прекроје. Причају да су житељи логора Дахау на изборима као један гласали против Хитлера, и дим из пећи крематоријума је за њих постао посебна одмазда од стране нове власти.

Дим из пећи...Тешко је замислити шта значи годинама удисати гараж из пећи, гледати узаврелу трубу и знати шта – тачније: кога гурају у пећ из дана у дан, уредно као по механизму часовника.

Још увек није био потписан Минхенски споразум, нису Судети отишли Немцима, није дошло до Аншлуса Аустрије, још су се на своју војну снагу надале Пољска и Француска, ни не сумњајући да ће доспети под менгеле Вермахта током предстојећих недеља. Тек предстоји све што је у вези са Другим светским ратом, а овде, у Дахау, се од почетка 1933. године, ради пуном паром. Овде довозе оне, које режим сматра за „генетски отпад“:

јевреје, проститутке, цигане, преступнике, душевно оболеле. Од идеолошких противника – комунисте, религиозне прегаоце, бунтовнике против режима, Јеховине сведоке. Народ и Рајх морају бити чисти! Такав је циљ. И логор, а затим цео низ сличних логора се организује са циљем „расне и социјалне хигијене“. Истина, некад је боље мање волети чистоћу.

Човек у логорским условима постаје извор биолошких сировина (кожа, кости, органи) и материјал за експерименте. На живим затвореницима, претходно лишеним статуса човека, раде експерименте о томе како на организам утичу нагле промене притиска, на ниским температурама. У најбољем случају, он (затвореник) може бити стрелјан, као живи нишан, тако испада природније. Тако су и овде радили, обучавајући нове војнике. Али Хитлер је маштао о савршеном војнику. Маштао је о мешавини машине и човека, о створењу које се не боји смрти, бола, мрза, екстремних оптерећења, не зна за саосећајност, итд. Нацистичким лекарима је било много боље, много ефективније да испитују лекове и специјалну муницију не на мишевима и зечевима, него на људима, преименованим у „потчовек“. Одводе људе у гасне коморе,

оперишу без анестезије, држе голе на снегу, и све то описују, мере, анализирају. Потом, господо, медицина може смело коракнути напред, и многа велика достигнућа, може бити, имају такву тајну историју, да пацијенти који су оздравили, боље да ништа о томе не знају.

Логор је радио као часовник. О неким нервним ломовима, покушајима самоубиства, или случајевима саботаже од стране радника логора нема никаквих података. Ако их је и било, остали су на нивоу појединачног случаја. Људи у униформама СС (бројали су се у хиљадама) методички и исправно су радити свој „посао“, као да су били запослени на фарми меса, или у машинској индустрији. Они су исто тако исправно жвакали доручак, ручак и вечеру, не губећи апетит, и не мучећи се нападима мучнине. Вероватно су прослављали исти онај Октобарфест. Мирно су спавали, писали писма женама. Фотографисали су се, узгред речено, испред гомиле трупова. Одлазили су на одмор, и на одморима зачињали децу. Смејали су се, слушали музику – може бити Вагнера или Бетовена, маштали о животу после рата.

Испоставило се да је човек способан за то. Све је то у њему садржано. Треба само поверовати у идеологију партије која је победила, у

националну или другу величину. Довољно је да се изнутра пређе нека граница, или просто да се научи не размишљати. Довољно је, могуће, осетити посебну наладу у мучењу жртве, која не може ни да бежи, ни да се супротставља. Не знам шта још. Али, начинивши унутрашњи напор, човек је способан на нечувано.

Нису само немци такви. Оно што је могао да ради немачки Ханс, или Јохан, могу, да раде и руски Иван са енглеским Цоном. Треба само над њима темељно и искусно порадиати. Дахау није открочење само о Немачкој, колико о самом човечанству.

И сломљени 1945.г. нацизам, и комунизам који је самостално умро, и данашњи храбри (у многим појавама ништа мање фашистички) либерализам су само форме политичког постојања једног истог материјализма. Безбожности, кратко речено. Разноликост идеолошких безбожности, доведених до граница логике, и апсурда. Ево шта је достојно

Нирнберга.

Амерички војници, који су ослободили Дахау, без суда и истраге су одмах након ослобађања, изрешетали скоро без изузетка све раднике логора. Неке су голим рукама удавили и раскомадали преживели затвореници. Укупан број тих жртава је преко петсто. На рачуну бивших заробљеника је 40 убијених нациста. Ова борба је добила назив „битка у Дахау“. Нико после није размишљао да за то суди америчким војницима и официрима. Пошто су пећи тада још увек биле вреле, а гомиле трупова, тачније костура, лежало на све стране, и свака од четрдесет и више барака била је толико натопљена страхом и смрћу, о судским процесима било је смешно и говорити.

Сада овде шетају туристи. О чему размишљају, Бог зна. Врећа само то што се многи од њих фотографишу испред пећи, исто онако како се фотографишу испред Кеопсове пирамиде, или моста Риалто. По мени, ова манијакална страст за фотографисањем свугде (чак и овде) сасвим се добро уклапа у општи списах бизарних и страшних ствари на које је способно човечанство.

Узгред речено, овде у Дахау, седео је и протестантски пастор Мартин Нимелер. То је онај који је после рата рекао

надалеко познате речи о свом и туђем ћутању, када су нацисти долазили да хватају комунисте, раднике, јевреје... „Ћутао сам, – говорио је Нимелер, – јер нисам био ни јеврејин, ни комуниста, ни радник. Када су дошли по мене, није имао ко да стане у моју одбрану.“

Овде је са правима „специјалног затвореника“ седео, заједно са патријархом Српским Гаврилом златоусти проповедник Христове истине и лепоте, епископ Жички Николај (Велимировић). Овде је његова вера прошла још једно ватрено жариште, које има снагу да убије. И када је, према његовим речима, немачки официр питао да ли и даље верује у Бога, Николај је рекао: „Не“. Али то није било оно „не“ које је очекивао есесовац. „Сада не само да верујем у Бога, ја знам да Он постоји“, – рекао је епископ.

Ако газиш шљунковитим стазама логора Дахау, ако покушаваш да продреш и да замислиш ШТА се овде дешавало, онда много тога, неприметно, може да се промени у теби. И када у повратку видиш немачке натписе типа „Ausgang“ (Излаз), ови тевтонски натписи претећег тона одједном наводе и тело и душу да се најези.

Разуздани немачки празници такође губе на својој привлачности. И сав тај

хваљени, као машина усклађен живот престаје да ти се осмехује. Почине да ти се руга.

Тамо треба одлазити, ако идеш у Минхен. И носити оданде не само тело напуњено немачким напицима и ђаконијама, него и избезумљену и уплашену душу. Преплашену позадинском истином о томе, какав кошмар може да се крије иза речи „човек“, „нација“, „педантност“, „ред“, „цивилизација“.

Узгред, мерећи живот историјским мерама, то јест, мало већим од просечног живота појединца, све што се десило у Дахау (Равенсбруку, Бухенвалду, Аушвицу, Собибору, итд.) десило се буквално јуче.

Са руског Ива Бендеља
13 / 11 / 2018

САОПШТЕЊЕ СВЕТОГ АРХИЈЕРЕЈСКОГ САБОРА О КОСОВУ И МЕТОХИЈИ

Сабрани на јесењем заседању Светог Архијерејског Сабора, ми Епископи Српске Православне Цркве, на челу са Његовом Светошћу Патријархом српским Господином Иринејем, у овим тешким временима са којима се суочава наша Црква и верни народ на Косову и Метохији, најпре изражавамо подршку Његовом Преосвештенству Епископу рашко-призренском Господину Теодосију, свештенству, монаштву и верном народу у Епархији рашко-призренској, и њиховим напорима да опстану и остану на Косову и Метохији као изворишту српске православне духовности и нашег идентитета.

Изражавамо и своју забринутост због најновијег развоја догађаја, посебно бројних инцидената, крађа и других притисака, усмерених против нашег народа. Међународне и локалне политичке представнике подсећамо да су дужни да

обезбеде миран и достојанствен живот за све грађане и да не дозволе било какво насиље. Посебно наглашавамо важност присуства и активну улогу међународних снага, КФОР—а и мисије ОЕБС—а, у складу са Резолуцијом Савета безбедности Уједињених нација 1244, која треба да се настави све док се не створе нормални услови за живот свих заједница на Косову и Метохији.

И овом приликом понављамо чврст и јединствен став целог Архијерејског Сабора наше Цркве, изречен на овогодишњем редовном мајском заседању, да ни под коју цену не сме да се доведе под знак питања пуни суверенитет и интегритет Србије на Косову и Метохији, који је гарантован Уставом Србије и Резолуцијом 1244 СБ УН. За нашу Цркву, Косово и Метохија никада није било, нити може бити само политичко питање за чије

решавање монопол имају искључиво државни органи. За нас је питање Косова и Метохије, кроз сву нашу историју и данас, пре свега питање опстанка нашег свештенства, монаштва, верног народа и, нарочито, наших древних светиња без којих не бисмо били оно што јесмо.

Као што о опстанку нашег народа, посебно оне најугроженије већине која се налази јужно од Ибра, не можемо говорити без очувања наших светиња, тако не можемо говорити ни о очувању светиња само као културно-историјских споменика, чији је опстанак наводно могућ без опстанка нашег верног народа. Наше светиње имају свој најдубљи смисао као места литургијског саборовања нашег народа, и то не само оног са Косова и Метохије већ и из свих српских крајева, али и читавог света.

Обавезе свих нас према Косову и Метохији су данас веће јер се налазимо пред све јачим међународним притисцима, једним делом да наша земља пристане да се одрекне Косова и Метохије, или кроз признавање Косова и Метохије директно или прећутном сагласношћу да Косово добије чланство у Уједињеним нацијама и другим међународним организацијама.

Било какав потпис који би омогућио признање Косова, учешће у УН или одрицање Србије од њега под било којом формом, заувек би укинуо свако историјско право Србије на овим темељним просторима наше духовности и државности.

Посебно забрињава што се под видом наводног „разграничења између Срба и Албанаца” намеће могућност одвајања ако не целог, онда највећег и најважнијег дела Косова и Метохије из састава Србије и његово признање као дела било независног Косова или чак такозване Велике Албаније. Последице овакве одлуке би биле трагичне за опстанак нашег народа и наших светиња. У том случају би већина Срба, без адекватне заштите и безбедности, била принуђена на исељавање са својих историјских простора, где би се са још већим интензитетом формирало једно етнички чисто албанско друштво, уз брисање свих трагова нашег историјског постојања. Идеја такозване поделе и раздвајања органског јединства између Срба јужно и северно од реке Ибра, и од осталих Срба без обзира где живе, уноси велики немир и забринутост међу наше вернике и не ужива подршку највећег броја грађана Србије и Срба уопште. Територијална

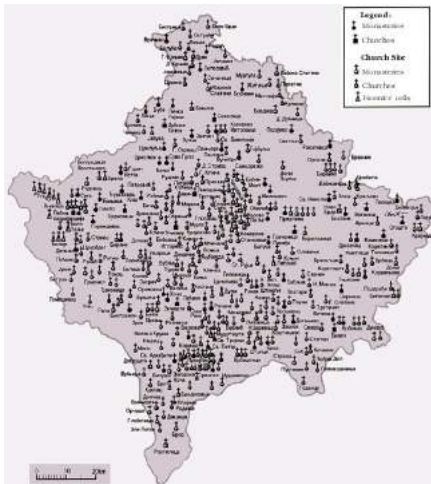
St. Dimitrije Church

подела је посебно опасна јер би неизбежно подразумевала стварање етнички чистих простора, што би имало и несагледиве последице за цео регион који се још болно опоравља од страдања и разарања у току деведесетих година прошлог века. Зато је наша Црква увек подржавала изградњу друштва у коме луди различитог порекла могу да живе у миру, уз пуну заштиту и поштовање свог верског, културног и народног идентитета.

Свети Архијерејски Сабор је посебно забринут због тога што наша Црква од 2007. године никада није била званично позвана да изнесе своје сугестије поводом заштите наших светиња, свештенства, монаштва и верног народа. Већ годинама инсистирамо на адекватној заштити наших светиња, јер смо свакодневно сведоци не само отвореног неиспуњавања

постојећих регулатива (везаних за елементе такозваног Ахтисаријевог плана који су ушли у такозвано косовско законодавство), чак и поред међународних притисака, већ видимо да локалне самопроглашене косовске институције несметано настављају са процесом који води ка стварању етнички чистог албанског Косова, у коме дугорочно не би било места за Србе, али и за остале неалбанске заједнице. Систематско избегавање преузетих обавеза Приштине везаних за Заједницу српских општина и других обавеза из „Бриселског дијалога“ само потврђују да би у постојећим условима и са садашњим односом према Србима било веома тешко наћи дугорочно решење. То свакако не значи да наша Црква подржава „замрзнути конфликт“ већ, штавише, подстичемо наставак једног отвореног, али пажљиво вођеног дијалога који би у

први план ставио заштиту људских и верских права, унапређење владавине права, јачање правне сигурности и ефикаснију заштиту угрожене духовне и културне баштине, која не би зависила од самовоље локалних косовских институција, већ би била регулисана на свеобухватнији начин уз међународни надзор и јасно дефинисане механизме примене договорених принципа заштите. Такође је тешко говорити о било каквом даљем дијалогу без стварања услова за повратак прогнаних Срба и заштити и враћању њихове узурпиране имовине. Одустајање од овог захтева значило би прихватање послератног етничког чишћења као свршеног чина. Без ових предуслова је немогуће говорити о трајнијем решењу проблема на Косову и Метохији. Зато је постављање исхитрених рокова, и поред

крајње неповољних услова на терену и врло комплексне ситуације у Европској унији, без икаквог оправдања.

Апелујемо на државне представнике Републике Србије да, уместо на тражењу што бржег споразума са Приштином, више пажње посвете изградњи једне државне и националне платформе у чијој би припреми учествовали релевантни чиниоци нашег друштва. На тај начин би се чували основни интереси нашег народа и повратило би се поверење свих кључних друштвених фактора у земљи, Истовремено треба наставити на изградњи поверења и разумевања и са косовским Албанцима и осталим људима добре воле који живе на Косову и Метохији и другим деловима Србије, јер будућност целог региона пре свега зависи од спремности и способности свих нас да живимо једни са другима у миру и међусобном поштовању.

Са приближавањем јубилеја 800. годишњице самосталности наше Свете Цркве, веома је важно да се сви подсетимо да је државност Србије од почетка била нераскидиво повезана са духовном традицијом наше Цркве као кључног фактора нашег идентитета кроз историју.

Прослављена слава цркве Св. Димитрија

У присуству великог броја верника у недељу, 04. новембра, свечано прослављен празник Св. Великомученика Димитрија, славе цркве Св. Димитрија у Виндзору. Литургију је служио надлежни парох прота Јовица Ћетковић, уз саслужење проте Мирољуба Тодоровића. Кумови славе, ове године, су били Бошко и Сандра Качаревић са породицом а за идућу годину те части су се прихватили Младен и Гордана Шпирић

Branko Zakula

NOVEMBER 12, 1935 – NOVEMBER 28, 2018

Our beloved Branko passed away on November 28, 2018 at the age of 83. Branko was born in Drenov Klanac - Brlog, in the former Kingdom of Yugoslavia, Branko was the son of Uros and Sofija (nee Diklic) Zakula, He was one of 8 brothers and one sister, Stevo (Millie), Mirko (Sava), Rade (Jelena), Gojko (Bosa), Sirmo (Magdalena), Sreto (Velinka), Slobodan (Zora), and Mika (Djuro Aleksic). He moved to Windsor, Canada in where he married Djurdja (nee Bratic) and was blessed with 3 sons. In recent years, with di-

minished health, he was encircled and lovingly cared for by his wife, sons, daughters-in-law and 4 beautiful grandchildren. He is survived by his wife, his sons Sreten (Nela) and Uros (Dragica), and his grandchildren Danilo, Eva, Marko and Viktor. Branko is now with loved ones in heaven, and embraces his eldest son Predrag who was lifted up into God's arms at the tender age of 4. A heartfelt thank you to Dr. H. Fortuna and all the other doctors and compassionate nurses who been there supporting him over the years.

"Vjecnaja Pamjat"

**СВЕТИ АРХИДЯКОН СТЕФАН
09. ЈАНУАР**

ОСВЕЋЕЊЕ КОЛАЧА У 09:00 УЈУТРО

СВЕТА ЛИТУРГИЈА У 09:30 УЈУТРО

ST. ARCHDEACON STEPHEN

09, JANUARY

BLESSING SLAVA'S BREAD

AT 09:00 AM

ST. LITURGY AT 09:30

СВЕТОСАВСКА АКАДЕМИЈА

ЦРКВА СВЕТОГ ДИМИТРИЈА
ВИНДЗОР

НЕДЕЉА

27. ЈАНУАР 2019

СВЕТА ЛИТУРГИЈА

У 10:30

У НАСТАВКУ
ДЕЧИЈА ПРИРЕДБА
И СВЕЧАНА ТРПЕЗА
ДОБРОДОШЛИ!

СВЕТИ ЈОВАН КРСТИТЕЉ

20. ЈАНУАР

ОСВЕЋЕЊЕ КОЛАЧА У 08:45 УЈУТРО

СВЕТА ЛИТУРГИЈА У 09:30 УЈУТРО

ST. JOHN BAPTIST

20, JANUARY

BLESSING SLAVA'S BREAD

AT 08:45 AM

ST. LITURGY AT 09:30

Позоришна представа „Милунка“ одржана у Виндзору

Поводом прославе 100 година од победе Србије у Првом светском рату, у Виндзору, у препуној сали цркве Св. Димитрија, у петак, 09. новембра, одиграна је представа „Милунка“, према истинитој причи о Српкињи Милунки Савић, јунаку Балканских ратова и Првог светског рата. Милунку је у потпуности дочарала глумица

Југословенског народног позоришта Весна Станковић. Исте вечери, глумци Љиљана Благојевић и Бранислав Томашевић, заједно са Весном Станковић, одиграли су и Нушићеву представу „Добри Људи“. За све наше парохијане ово вече је било прави празник историје и културе.

Наше парохијанке на свечаности поводом постављења градоначелника Виндзора

Наше парохијанке, мајка и ћерка, Весна и Милица Паунић, представљале нашу заједницу на званичној прослави постављења градоначелника Виндзора на његову службу. Свако наше појављивање на јавним скуповима у организацији нашег града, је уствари наш мали допринос лепоти и радости међусобног суживота у нашем граду.

Одржано, осмо по реду, Вече Републике Српске

У сали цркве Св. Димитрија у Виндзору, у присуству око 150 гостију, одржано је, осмо по реду, хуманитарно вече Републике Српске. Током вечери сакупљено је преко \$13,000, што ће, током наредне године, бити подељено нашим сиромашним и болесним сународницима где год да живе.

Програм је почео интонирањем химне Републике Српске и државе Канаде. Вечеру је благословио свештеник Јовица Ћетковић и том

приликом одржао пригодно слово захваливши се свима онима који, из године у годину, улажу своје напоре да се ово хуманитарно вече одржи.

Програм је водила водитељка Тања Самарџић.

Председник организационог Одбора Вечери Републике Српске се обратио свима присутнима изневши конкретне податке о прикупљеним и подељеним средствима током 2018 године.

У програму су учествовали хор цркве Св. Димитрија и оркестар цркве Светог

Димитрија. Изненађење вечери је била група изворних песама из Републике Српске “Извори Пливе”. Након 7 година од када је породицу једног од чланова групе, задесила велика трагедија; из љубави према изворној песми, Републици Српској и родном крају, поменути групу су обновили управо они који су је и основали. За то су били награђени вишеминутним аплаузом и одушевљењем свих присутних. О комплетном тонском и и видео

материјалу бринуо се наш брат Слободан Мирковић. Радује чињеница да је у протеклих 7 година ЦШО Светог Димитрија, кроз организацију ове вечери, прикупила и поделила новчану помоћ у износу од око \$60,000

ОД
БОГОЈАВЉАЊА
ДО
ВАСКРСА
СВЕШТЕНИК ЋЕ
ОБИЛАЗИТИ СВЕ
ПОРОДИЦЕ НАШЕ
ПАРОХИЈЕ РАДИ
ОСВЕЋЕЊА ВОДЕ И
БЛАГОСИЉАЊА
ДОМОВА

ПОЧЕТАК ВАСКРШЊЕ ПОСТА
11. МАРТ 20189.

СВЕТА ТАЈНА ЈЕЛЕОСВЕЋЕЊА
МОЛИТВА ЗА ОЗДРАВЉЕЊЕ
ВЕЛИКА СРЕДА

24. АПРИЛ 2019

ЦРКВА СВЕТОГ ДИМИТРИЈА
У 6 САТИ УВЕЧЕ

ТОКОМ ПОСТА

DURING LENT

СВАКЕ СУБОТЕ
ВЕЧЕРЊЕ СЛУЖБЕ-У 6 сати увече
У наставку– Света Тајна Исповести

ON SATURDAYS

VASPERS– At 6 PM

In the extension will be a confession

www.stdimitrije.ca

St Dimitrije Church Windsor

 Захваљујемо се погребном дому “ Windsor Chapel” на њиховом покровитељству за штампање нашег Гласника препоручујући свим нашим парохијанима да се у случају потребе убудуће обраћају њима.

We are deeply thankful to "WINDSOR CHAPPEL" for their God-pleasing support for a printing our Herald. We recommend to all our parishioners, that they consider using the services of our parish's benefactor for their future needs.

МИСИОНАРСКО ПИСМО

Човеку који каже да верује у Бога али му се не моли

Труди се и јачај веру у себи. Временом ћеш осетити потребу за молитвом. Твоја вера није јака, зато те још не гони на молитву. Гледали смо нас неколико, како мала вода пада на точак од воденице. И точак је лежао непомичан. У том је надошла вода, и точак се покренуо.

Вера је сила духовна. Мала вера не покреће ни ум на размишљање о Богу ни срце на молитву Богу. Велика вера покреће и ум и срце и целу душу човеку. Докле год траје велика вера у човеку, она својом силином покреће душу његову према Богу.

Ти си, кажеш, прочитао реч Спаситељевоу: *зна Отац ваш шта вама треба прије молитве ваше*, па си из тога закључио да молитва уопште није потребна. Заиста зна Бог унапред све шта нама треба, али ипак Он хоће да Му се молимо. Зато је исти

Спаситељ заповедио да се молимо *непрестано*, и научио нас како да се молимо. Лакше је ово објаснити родитељима него ли теби, нежењи. Гле, и родитељи знају унапред шта треба деци, па ипак захтевају од деце да их моле. Јер знају родитељи, да мољење мекша и

облагорођава срце детиње; да их чини понизним, смерним, кротким, послушним, милостивим и благородним. Видиш ли колико небеских варница искресава молитва из срца човечјега?

Прочитао сам, како је неки путник застао пред једном кућом крај пута. У тој кући радници имађаху неко зборисање. На мах наста тајач у кући. Радници клекоше на молитву. А један од њих изађе и поче ходати испред куће. Упита га путник, шта се то ради унутра?

– Та, моле се Богу. А мене је то стид, па сам изашао.

Путник заћута, и чекаше.
– Кога ти чекаш? упита га онај радник.
– Чекам, рече, да изађе неког да га питам за пут.
– Па зашто не питаш мене? И ја ти могу показати. Махну главом путник, па му одговори:
– Како би могао показати прави пут онај ко се стиди Бога и своје браће?

Ја мислим, код тебе не постоји стид од молитве, него проста нејачка вера. Негуј, дакле, негуј младенца у себи. Кад порасте до јунака, платиће ти стоструко твој труд. Јуначка вера покренуће унутрашњи точак твога бића, и ти ћеш добити нов живот. Мир ти Божији и благослов.

Владика Николај

ЛАЗАРЕВА СУБОТА 20. АПРИЛ 2019.

Освећење врбових грана и литија око цркве
Позивамо сву нашу децу да дођу!

КАНОН АНДРЕЈА КРИТСКОГ

ЧИТАЊЕ ПОКАЈНИХ
СТИХОВА

11, 12, 13, 14 МАРТ 2019

И

11. АПРИЛ 2019

У 6 САТИ УВЕЧЕ

Распоред Богослужења од 06. јануара 2019 до 28. априла 2019 г.

Недеља		06. јануар	Св. Литургија	10:30
Недеља	Бадње вече	06. јануар	Вечерње Богослужење	18:00
Освећење Бадњака у црквеној сали и у продужетку посна вечера				
Понедељак		07. јануар	Божјино јутарње Богослужење	У поноћ
Понедељак	Рођење Христово- БОЖИЋ	07. јануар	Св. Литургија	10:30
Уторак	Сабор Пресвете Богородице	08. јануар	Св. Литургија	9:30
Среда	Свети аријакон Стефан	09. јануар	Св. Литургија	9:30
Недеља		13. јануар	Св. Литургија	10:30
Понедељак	Обрезање Господње, Нова Година	14. јануар	Св. Литургија	9:30
Петак	Крстовдан, освећење воде	18. јануар	Св. Литургија	9:30
Субота	Богојављање, Велко освећење воде	19. јануар	Св. Литургија	9:30
Недеља	Свети Јован Крститељ	20. јануар	Св. Литургија	10:30
Недеља	Свети Сава, приредба и трпеза	27. јануар	Св. Литургија	10:30
Недеља		03. фебруар		10:30
Недеља		10. фебруар	Св. Литургија	10:30
Уторак	Света Три Јерарха	12. фебруар	Св. Литургија	9:30
Петак	Сретење Господње	15. фебруар	Св. Литургија	9:30
Недеља		17. фебруар	Св. Литургија	10:30
Недеља		24. фебруар	Св. Литургија	10:30
Субота	Задушнице	02. март	Св. Литургија	9:30
Недеља		03. март	Св. Литургија	10:30
Недеља		10. март	Св. Литургија	10:30
Понедељак	Први дан поста	11. март	Канон Андреја Критског	18:00
Уторак	Други дан поста	12. март	Канон Андреја Критског	18:00
Среда	Трећи дан поста	13. март	Канон Андреја Критског	18:00
Четвртак	Четврти дан поста	14. март	Канон Андреја Критског	18:00
Субота	Теодорова	16. март	Св. Литургија	9:30
Недеља		17. март	Св. Литургија	10:30
Четвртак	Младенци	22. март	Литургија Пређеосвешених дарова	9:30
Недеља		24. март	Св. Литургија	10:30
Недеља		31. март	Св. Литургија	10:30
Недеља	Благовести	07. април	Св. Литургија	10:30
Недеља		14. април	Св. Литургија	10:30
Недеља	Међуправосл. вечерње богослужење	14. април	Вечерње Богослужење	18:00
Субота	Лазарева, Врбца	20. април	Вечерње Богослужење	18:00
Недеља	Цвети	21. април	Св. Литургија	10:30
Велика Среда	Молитва за здравље	24. април	Св. Тајна Јелеосвећења	18:00
Велики Четвртак		25. април	Света Литургија	9:30
Велики Четвртак	Читање 12 Јеванђеља	25. април	Вечерње Богослужење	18:00
Велики Петак	Свечано изношење плаштанице	26. април	В.Б. Плач мајке Божије са стапњамом	18:00
Велика Субота		27. април	Св. Литургија	9:30
НЕДЕЉА	ВАСКРС	28. април	Јутарње Богослужење	У поноћ
НЕДЕЉА	ВАСКРС	28. април	Св. Литургија	10:30

Upcoming services from 06, January 2019 for 28, April 2019

Sunday		06. January	St. Liturgy	10:30
Sunday	Christmas Eve	06. January	Vespers	06:00 PM
<i>Blessing of the Badnjak at church hall and fast diner</i>				
Monday		07. January	Christmas morning prayer	Midnight
Monday	Nativity of Christ- CHRISTMAS	07. January	St. Liturgy	10:30
Tuesday	Sinaxis of the Holy Theotokos	08. January	St. Liturgy	9:30
Wednesday	St. Stephen	09. January	St. Liturgy	9:30
Sunday		13. January	St. Liturgy	10:30
Monday	Circumcision of Jesus Christ, New Year	14. January	St. Liturgy	9:30
Friday	Holy Cross Day	18. January	St. Liturgy	9:30
Saturday	EPIPHANY, Great sanctification of water	19. January	St. Liturgy	9:30
Sunday	St. John the Baptist	20. January	St. Liturgy	10:30
Sunday	Saint Sava Academy and Slava table	27. January	St. Liturgy	10:30
Sunday		03. February	St. Liturgy	10:30
Sunday		10. February	St. Liturgy	10:30
Tuesday	Three Holy Hierarch	12. February	St. Liturgy	9:30
Friday	Presentetation of the Lord	15. Februaty	St. Liturgy	9:30
Sunday		17. February	St. Liturgy	10:30
Sunday		24. February	St. Liturgy	10:30
Saturday	Memory service	02. March	St. Liturgy	9:30
Sunday		03. March	St. Liturgy	10:30
Sunday		10. March	St. Liturgy	10:30
Monday	The first day of fasting	11. March	Kanon Andreja Kritskog	6:00 PM
Tuesday	The second day of fasting	12. March	Kanon Andreja Kritskog	6:00 PM
Wednesday	The third day of fasting	13. March	Kanon Andreja Kritskog	6:00 PM
Thursday	The fourth day of fasting	14. March	Kanon Andreja Kritskog	6:00 PM
Saturday	St. Teodor	16. March	St. Liturgy	9:30
Sunday		17. March	St. Liturgy	10:30
Thursday	Yout's day	22. March	Pre-sanctified liturgy	9:30
Sunday		24. March	St. Liturgy	10:30
Sunday		31. March	St. Liturgy	10:30
Sunday	Annunciation	07. April	St. Liturgy	10:30
Sunday		14. April	St. Liturgy	10:30
Sunday	All orthodox priests from Windsor serve	14. April	Panorthodox Vespers	6:00 PM
Saturday	Lazarus (Vrbica)	20. April	St. Liturgy	6:00 PM
Sunday	Palm Sunday	21. April	St. Liturgy	10:30
Holy Wendsday	Prayer for health	24. April	Holy Unction service	6:00 PM
Holy Thursday		25. April	St. Liturgy	9:30
Holy Thursday		25. April	Vespers with Matins	6:00 PM
Good Friday	Vigil service and singing of statija	26. April	VASPERS	6:00 PM
Holy Saturday		27. April	St. Liturgy	9:30
SUNDAY	EASTER	28. April	Services	Midnight
SUNDAY	EASTER	28. April	HOLY LITURGY	10:30

PANORTHODOX ORTHODOX VASPERS
СВЕПРАВОСЛАВНО
ВЕЧЕРЊЕ БОГОСЛУЖЕЊЕ

SUNDAY,
14 ,APRIL 2019
AT 06:00 PM
ST. DIMITRIJE
CHURCH
AFTER SERVICE
FASTING DINER
FOR ALL
IN CHURCH HALL

НЕДЕЉА
14. АПРИЛ 2019
У 06:00
ЦРКВА СВЕТОГ
ДИМИТРИЈА
ПОСЛЕ СЛУЖБЕ
У САЛИ
ПОСНА ВЕЧЕРА
ЗА СВЕ
ПРИСУТНЕ

ВЕЛИКО ОСВЕЋЕЊЕ ВОДЕ
БОГОЈАВЉАЊЕ

СУБОТА
19. ЈАНУАР 2019
Света Литургија у 09:30
и у наставку
Освећење воде

ЗАДУШНИЦЕ

МОЛИТВА ЗА ПОКОЈ ДУШЕ НАШИХ СРОДНИКА И ПРИЈАТЕЉА

Субота, 02. март 2019

Света Литургија у 09:30

Донети скувано жито, флашу црвеног вина
и списак свих умрлих сродника за које желите да се помолимо.

Благосиљање гробних места: Виндзор Мемориал Гарден у 11:30

ZADUSNICE

SERVICE FOR MEMORY ETERNAL FOR OUR RELATIVES AND FRIENDS

Saturday, 02, March 2019

St. Liturgy at 09:30 AM

Please bring zito (cooked wheat), a bottle of red wine and a list of
your dear departed for whom you wish us to pray for.

The blessing tombs: Windsor Memorial Garden– 11:30 AM

